

MICHAEL - občasník farnosti Staré Město - č.26/velikonoce 2004

Nebojte se!

Moc Kristova kříže a vzkříšení je větší než veškeré zlo, z něhož by člověk mohl a musel mít strach. Nebojte se toho, co jste sami vytvořili, nebojte se ani všeho, co člověk vyrobil a čím je den ode dne více ohrožován! A konečně, nebojte se sami sebe! Kristus po svém zmrtvýchvstání řekl apoštolům a ženám: „Nebojte se!“ Tato slova potřebujeme... možná více než kdy jindy.

Jan Pavel II.

TY ŽIJEŠ, PROTOŽE ON ŽIJE!

Krátce po ukončení II.světové války, navštívil ve zničeném Rotterdamu své zachránce mladý muž. Byl to Žid. „Jako 24-letý jsem přestoupil na katolickou víru. Domníval jsem se, že jsem v Novém zákoně objevil Boha lásky, Boha lidí, Syna člověka. Potom přišla Třetí říše, válka – a Bůh lásky, kde byl?“, ptá se. „Jakto že dopustil, aby byli zabiti mí rodiče, dva bratři...Holandští přátelé mi pomohli k útěku do USA. Po válce jsem je opět viděl ve zničeném Rotterdamu. Jsem Žid, řekl jsem jim. Nyní mohu být už jenom Židem!“ Dívali se na mne s velkou dobrotivostí, jejich syn byl nezvěstný, jejich existence zničená. Nestěžovali si, podělili se se mnou o svou malou dávku chleba. Řekl jsem jim vzdorovitě: „A vy, po tom všem, ještě stále věříte...?“ A tito dva stařečci, kteří měli těžké srdce a mnoho důvodů zlobit se na tento svět a život, mi odpověděli: „Proč ne?“ „Po tom všem, co se stalo?“, zeptal jsem se. Muž mi položil ruku na rameno: „Ty žiješ!“ „Ano, ale za to děkuji Vám, co má Bůh s tím společného?“, říkám. Nyní se mi podívala žena přímo do tváře: „Ty žiješ, protože ON žije...!“ Najednou jsem pochopil. Já, nahněvaný a pomstychtivý, mohu děkovat za svůj život těmto dvěma lidem, jejichž víra byla tak živá, že vzali na sebe všechna nebezpečí, aby mne zachránili.

Ty žiješ, protože ON žije! Tito dva lidé věří v Ježíšovu živou přítomnost. Proto pomohli s nasazením vlastního života židovskému chlapci k útěku. Tato víra je v nich tak hluboko zakotvená, že dokážou nést starost a hroznou nejistotu o svém nezvěstném synovi, že ani toto celé utrpení nebylo důvodem k zatrpknutí. Ty žiješ, protože On žije!

Pro ty dva stařečky z Holandska není Ježíš postavou minulosti. A není jenom garantem daleké budoucnosti. Ne! On je přítomný! On žije. Potěšuje nás v současném životě. Posiluje a nabádá k činům. Ano, můj, náš život je v jeho rukou, ať se stane cokoliv. Ve zdraví a nemoci, v úspěchu i neštěstí, v mládí i ve stáří, v životě i ve smrti. Kolik by se toho mohlo změnit v našem životě, kdyby nás velikonoční víra naplnila a projevila se v osobních postojích, v našich rodinách, na pracovištích, ve společnosti.

Přeji vám, milí přátelé, sestry a bratři, setkání se Zmrtvýchvstalým hluboké, plné důvěry, pokoje, naděje a světla

o.Miroslav

MALÝ PRŮVODCE VELIKONOCEMI

Velikonoce jsou **svátkem naší spásy**, tzn.

svátkem našeho vytržení z nebezpečí života,

svátkem naší ochrany, osvobození, vykoupení, vyléčení, vítězství,

svátkem života, pokoje...

Toto všechno jsou biblické významy slova spása.

SVATÝ TÝDEN Poslední dny postní doby mají název Svatý týden. Jsou obecně věnovány památce Ježíšova utrpení, což je však jen jeden pól velikonočního tajemství. Celistvé poselství velikonoc je ale obsaženo v tom, že **utrpení našeho Pána má svůj cíl v jeho zmrtvýchvstání a našem vykoupení.**

VELIKONOČNÍ TŘÍDENÍ Vrcholem a středem liturgie křesťanů je „slavnost tří velikonočních dnů utrpení, smrti a zmrtvýchvstání Páně“. Toto třídní začíná večerní eucharistií na Zelený čtvrtek a končí modlitbou nešpor o velikonoční neděli. Svátek Velikonoc je tak tvořen Zeleným čtvrtkem, Velkým pátkem, Bílou sobotou, Velikonoční nocí a Nedělí zmrtvýchvstání. Velký pátek a Velikonoční noc jsou dvě stránky téže skutečnosti:

bez smrti není zmrtvýchvstání, smrt je jen bránou do slávy.

Zelený čtvrtek – 8. dubna 2004

V 9.30 hodin v olomoucké katedrále slaví otec arcibiskup Jan GRAUBNER spolu se svými kněžími mši „**missa chrismatis**“, při které kněží obnovují své kněžské sliby: poslušnost biskupovi a celibát. Biskup při této mši posvětil tři druhy olejů: olej křtěnců, olej nemocných a křížmo, které se používají při udílení (slavení) svátostí.

Mši, která se slaví večer, si církve připomíná Poslední večeři, při níž Ježíš ustanovil památku na své utrpení a smrt. Obětoval Bohu Otci, jako výkupné za hříchy každého člověka, svoje tělo a svou krev pod způsoby chleba a vína a předal je apoštolům. Učinil to během židovské velikonoční hostiny (paschy), připomínající „egyptské události“: vyvedení z otroctví do zaslíbené země a Boží ochranu před smrtí pro všechny, jejichž domy byly označeny krví obětovaného beránka.

Člověk ale stále žije v nejrůznějších otroctvích vrcholících smrtí! A i z tohoto nás Bůh osvobozuje. ***Veškeré Boží přísliby o konečné záchraně člověka se naplňují v Ježíši a jeho jméno v hebrejštině znamená „Bůh zachraňuje“. On je Beránek, jehož krví jsme chráněni před definitivním zlem.***

Ujištění o naší ochraně Beránkovou krví můžeme prožívat v každé Eucharistii. Ta má být hostinou, kterou také máme jíst s přepásanými bedry a holí v ruce, tak jako Izraelité před vyjitím z otroctví Egypta. Tato hostina, ve které jsme živeni jeho tělem a krví, je **pokrmem na cestu** za naším Pánem. Je to cesta do „země“, ze které nebudeme vyhnáni, do „nového nebe a nové země“

Mimořádně silným vyjádřením této mše je obřad umývání nohou: jako Kristus umyl učedníkům nohy (Jan 13), tak si máme navzájem činit i my - odpouštět, sloužit druhým. Podobně pozdravení pokoje, obvyklé při každé mši, stává se zde výrazem odpuštění a ochoty obnovit narušené vztahy.

Po této mši následuje eucharistická adorace.

Liturgická barva Zeleného čtvrtku je bílá. Jméno "Zelený čtvrtek" pochází ze starých dob, kdy to byl den přísného postu a bylo dovoleno jíst (kromě chleba) jen zeleninu.

VEČERNÍ MŠE NA PAMÁTKU POSLEDNÍ VEČEŘE PÁNĚ JE V 18.00 HODIN.

PO MŠI SV. – HODINOVÁ ADORACE V GETSEMANSKÉ ZAHRADĚ V KOSTELE.

Možnost noční adorace v Getsemanské zahradě je od 20.00 hod. do 06.00 hodin.

Velký pátek – 9. dubna 2004

Ježíš přijímá rozsudek smrti v den, kdy byli v Jeruzalémském chrámě obětováni velikonoční beránci. Stává se novým velikonočním beránkem, který svou smrtí zpečetil novou a věčnou smlouvu mezi Bohem a lidmi. Smlouvu o spáse pro každého člověka.

V tento den se od pradávna neslaví mše svatá, nýbrž jen liturgická památka, která se skládá ze tří částí: bohoslužby slova, uctívání kříže a přijímání.

Těžištěm bohoslužby slova jsou pašije podle Jana. Jejich tématem je Ježíšova cesta k Otcí, po které ho můžeme následovat. Poukazují na Ježíše – beránka, a ztotožňují jeho oběť na kříži s pravou velikonoční obětí na odpuštění hříchů a na ochranu před smrtí. Kříž je zde zobrazen jako vítězné znamení vykoupení. Ježíšovo „dokonáno jest“ na kříži je jeho triumfem. Nápis na Ježíšově kříži, napsaný hebrejsky, řecky a latinsky – v tehdejších „mezinárodních“ jazycích, poukazuje na fakt, že ***Ježíš je králem spásy pro lidi všech národů.***

Jeden z mnoha projevů účasti na Kristově utrpení za naše hříchy je velkopáteční půst (od masa a újma v jídle) závazný pro všechny, kteří dovršili 18 let, až do dokončeného 60 roku věku. Mladiství od 14 do 18 let a starší 60 let se mají v tento den zdržet jen masitých pokrmů.

POBOŽNOST KŘÍŽOVÉ CESTY ZAČÍNÁ V 9.00 HODIN,

PO NÍ JE OTEVŘEN NÁŠ CHRÁM K SOUKROMÉ NÁVŠTĚVĚ EUCHARISTICKÉHO KRISTA

OBŘADY VELKÉHO PÁTKU ZAČNOU V 18.00 HODIN

Možnost noční adorace v kapli sv. Jana Křtitele je od 20.00 hodin do 06.00 hodin.

(pozn. Na Velký pátek začíná nověna k Božímu milosrdenství)

Bílá sobota – 10. dubna 2004

Bílá sobota je ***připomínkou Ježíšova přebývání v hrobu a jeho sestoupení do podsvětí.***

Je to den modliteb, rozjímání a půstu.

Den očekávání, nesený pochybnostmi, beznadějí, ale i nadějí.

Sestoupení do pekel je poslední fází Ježíšova mesiášského poslání: je to rozšíření vykupitelského díla na všechny lidi všech dob a všech míst.“ (*Katechismus § 634*)

Na Bílou sobotu církev zásadně neslaví mši svatou.

„Na zemi je dnes velké ticho a samota, protože Král spí. Vtělený Bůh usnul a vyburcoval ty, kteří od věků spali. Vtělený Bůh zemřel a otřásl říší mrtvých. Jde hledat praotce lidstva jako ztracenou otci.

Jde navštívit ty, kdo se nacházejí v naprostých temnotách a ve stínu smrti. Přichází vysvobodit z bolestí uvězněného Adama spolu s uvězněnou Evou. Pán k nim vešel vyzbrojen vítězným křížem“.

(Podle starobylé homilie na Velkou sobotu)

Kaple sv. Jana Křtitele je otevřena od 9.00 do 18.00 hodin k adoraci u Božího hrobu. Finanční prostředky vybrané při adoraci v Getsemanské zahradě a u Božího hrobu jsou určeny na opravy katolických chrámů ve Svaté Zemi.

Velikonoční noc (vigilie) – 10. dubna 2004

Velikonoční noc zvěstuje smrt a vzkříšení v jediném celku. **Vyjadřuje velikonoční „ochranu“ před smrtí a „přechod“ (pesach) z područí utrpení a smrti do života svobody a plnosti.**

Slavnost Veliké noci je odedávna nocí bdění pro Pána (srv. Ex 12,42), v níž křesťané očekávají zmrtvýchvstání Páně a slaví je. Velikonoční vigilie byla od prvních křesťanských dob slavností noční a končila teprve společným stolováním za rozbřesku.

Oslava Velikonoční noci má přehledně členěnou strukturu:

*** Oslava velikonočního světla**

(Velikonoční oheň, velikonoční svíce)

** Symbolika velikonoční svíce – „paškálu“-*

Název velikonoční svíce „paškál“ pochází z latinského „paschale“ – velikonoční. Je **znaméním vzkříšeného Krista**, „pravého světla, které osvěcuje každého člověka“ (Jan 1,9). V úvodní části se paškál zapaluje od ohně, který je symbolem lásky a síly Ducha svatého. Do paškálu se vyrývá kříž, letopočet a řecká písmena alfa a omega. Přitom se říká: „Kristus včera i dnes, začátek i konec, alfa i omega. Kristus je Pánem všech věků, on vládne dějinám. Jeho je království i moc i sláva po všechny věky věků.“ Pět kadidlových zrn ve svíci naznačuje patero ran Ježíšových. Zapálení svíce ohněm vysvětlují slova: „Ať slavné Kristovo vzkříšení naši tmu ve světlo promění“. Svíce se pak přinášá do ztemnělého kostela s trojím zvoláním: „Světlo Kristovo“ a věřící nato odpovídají: „Sláva Tobě, Pane“. Postupně si pak věřící zapalují od paškálu své svíce. Křesťan, který je včleněn do Krista – světla prorážejícího veškerou temnotu, se také sám stává celou svou bytostí pramenem světla pro ostatní (srv. Mt 5,14). Následuje velikonoční chvalozpěv **„Exultet“**. Ten je chválou světla, které dává Bůh svému lidu: „Pohleď, jak na celém světě zmizely temnoty“, protože „to je ta noc, o které je psáno: Noc jako den se rozjasní“.

* Bohoslužba slova

V této části velikonoční oslavy si věřící připomínají podivuhodné skutky, které Bůh od počátku učinil.

* **Křestní bohoslužba** (svěcení vody, obnova křestních slibů, křest) Tajemství a dar křtu vyvěrá z Velikonoční události. Je naší účastí na Kristově utrpení, smrti a vzkříšení. Proto se přednostně slaví (a obnovuje) právě o velikonocích.

„Křest (řecky: baptizó) znamená ponořovat. Křest v Krista Ježíše znamená osobní, pevné spojení s Ježíšem. Křest není něco, co se s člověkem děje – je to **navázání osobního pouta s Ježíšem, které znamená pro člověka ochranu, péči, vysvobození z neodvratné moci zla**“. (P. Aleš Opatrný)

„Křtem jsme s ním byli pohřbeni ve smrt, abychom – jako Kristus – byli vzkříšeni z mrtvých slavnou mocí svého Otce a vstoupili tak na cestu nového života“. (srv. Řím 6,4).) Akolyté roznesou opět světlo všemu lidu. Každý si zapálí svíci, protože bude vlastní obnova křestního slibu, na kterou jsme se připravovali celý půst. Na první tři otázky odpovídáme "ANO". Tedy umíráme starému člověku, tj. zříkáme se zla ve svém životě. Na další tři odpovídáme "VĚŘÍM". Zřetelně, každý za sebe vyznává svou lásku, svůj vztah ke Kristu. Na znamení obnovy kropí kněz lid svěcenou vodou. Zpíváme píseň č. 511 "Viděl jsem pramen vody". Následují přímluvy s odpovědí "Kyrie, Kyrie, eleison".

* Eucharistie

Eucharistie je zpečetěním a dalším napojením na Ježíšův triumf. Je pokrmem na cestu k branám našeho Domova.

OBŘADY VZKŘÍŠENÍ ZAČNOU U KŘÍŽE

V NOVÉ ČÁSTI HRBITOVA VE 20.00 HODIN.

Neděle zmrtvýchvstání - 11.4.2004 – mše sv. v 8.00 a v 10.00 hodin

Mše svatá velikonoční neděle je slavena co nejslavněji. Paškál – symbol Ježíše Krista, který přemohl hřích a smrt, je viditelně umístěn u ambonu. Na závěr mše se žehnají velikonoční pokrmy.

PŘEHLED VELIKONOČNÍCH BOHOSLUŽEB 2004

PŘÍLEŽITOST KVELIKONOČNÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ JE PŘEDE MŠÍ SVATOU A BĚHEM POBOŽNOSTI KŘÍŽOVÉ CESTY. VE SVATÉM TÝDNU TAKÉ VE FARNÍM KOSTELE V UH. HRADIŠTI (kromě Zeleného Čtvrtku) DOPOLEDNE (8.30-11.00 hod.) A VE FRANTIŠKÁNSKÉM KOSTELE ODPOLEDNE (15.00-18.00 hod)		
Květná neděle – 4.4.2004 Obřady začnou před kostelem (svěcení ratolestí a průvod do kostela)	Nezapomeňte si donést jívové ratolesti („kočičky“)	7.00 hodin 9.00 hodin v sobotu 3.4.2004 v 18.00 hod.
Zelený čtvrtek – 8.4.2004	Mše na památku	18.00 hodin

	Poslední večeře (ustanovení mše svaté, svátosti kněžství, nové přikázání lásky – obřad umývání nohou)	po mši – hodinová adorace v Getsemanské zahradě (noční adorace 20.00-06.00)
Velký pátek – 9.4.2004 Obřady na památku Umučení Pána Ježíše Krista	Kostel bude otevřen od 9.00 hodin k soukromé adoraci	Pobožnost křížové cesty v 9.00 hod. Obřady začínají v 18.00 hodin (noční adorace 20.00-06.00)
Bílá sobota – 10.4.2004 Neslaví se liturgie.	Kaple sv. Jana Křtitele bude otevřena od 9.00 – 18.00 hodin k adoraci u Božího hrobu	Dary při adoraci u Božího hrobu se posílají na opravy katolických chrámů ve Svaté Zemi
Velikonoční vigilie – 10.4.2004	Obřady začínají u kříže v nové části hřbitova	20.00 hodin
Neděle Zmrtvýchvstání Páně 11.4.2004 Sbírka na Arcibiskupský kněžský seminář v Olomouci	Žehnání pokrmů na konci mše sv. (nádoby, ošatky, košíčky s pokrmy položte na připravené ubrusy!)	8.00 hodin 10.00 hodin
Pondělí velikonoční – 12.4.2004		7.00 hodin 9.00 hodin

Od Neděle Zmrtvýchvstání (11.4.) až do slavnosti Soslání Ducha svatého (30.5.) se místo modlitby „Anděl Páně“ modlí „Vesel se nebes Královno“ nebo „Raduj se, Královno nebeská“.

Mše svatá (shrnutí homilie 3., 4. a 5. neděle postní)

„Je ještě příliš mnoho pasivních diváků,

je ještě příliš málo nadšených účastníků bohoslužby.“ Wagner

Mše svatá se skládá ze dvou částí: z *bohoslužby slova* a z *bohoslužby oběti*. Jsou mezi sebou úzce spojeny, takže tvoří jediný bohoslužebný úkon. Ve mši je totiž prostřen jak stůl Božího slova, tak stůl Kristova těla. Věřící z ní dostávají poučení i občerstvení. Jsou ještě jiné obřady, které mši zahajují a které ji zakončují.

1.Vstupní obřady:

Znamení kříže (Ve jménu Otce...)

Pozdrav (Pán s vámi, nebo jiné pozdravy z dopisů Pavlových)

Úkon kajičnosti (Vyznávám se, že jsem hřešil)

Kyrie eleison (řecky: Pane, smiluj se!)

Gloria (Sláva na výsostech Bohu) – jen o slavnostech, svátcích a nedělích, mimo adventní a postní dobu

Vstupní modlitba (Shrnutí všech našich proseb)

2.Bohoslužba slova:

1. čtení (Starý Zákon, mimo velikon. dobu)

Žalm (s responsoriem – odpovědí)

2. čtení (Nový Zákon)

Zpěv před evangeliem

Evangelium

Homilie

Vyznání víry - Krédo (apoštolské nebo nicejsko-cařihradské o svátcích a nedělích)

Přímluvy (za svět, církvev, aktuální potřeby za místní farnost, za zemřelé)

3. Bohoslužba eucharistická:

Příprava darů (obětní průvod, předkládání darů, offertorium, modlitba nad dary)

Eucharistická modlitba – anafora, uvedená prefací (epikléze, zpráva o ustanovení, anamnéza, podání oběti, prosby, závěrečná doxologie)

4. Obřady přijímání:

Otčenáš

Pozdravení pokoje

Lámání chleba – zpěv Beránku Boží

5. Závěrečné obřady:

Závěrečná modlitba

Požehnání a propuštění lidu

Donášení Eucharistie nemocným

Věřící, kteří přijímají eucharistii mimo mši svatou, spojují se důvěrně s onou obětí, v níž nadále trvá oběť kříže a mají účast na oné svaté hostině, kterou připravil sám Pán pro ty, kdo ho opravdově milují.

Podávat svaté přijímání nemocným přísluší knězi a jáhnovi. Řádně ustanovený akolyta může taktéž podávat svaté přijímání jako mimořádný přísluhovatel. Diecézní biskup může pověřit i jiné mimořádné přísluhovatele, aby podávali svaté přijímání.

Při příchodu kněze, jáhna, akolyty nebo mimořádného přísluhovatele se vše soustředí na Krista přítomného v Eucharistii! V pravidelných časových úsecích je žádoucí přistoupit k svátosti pokání. **V domě má být připraven uklizený stůl, bíle prostřený, s křížem a rozsvícenou svící!**

Věřící mají pohlížet na eucharistii také jako na lék, který je osvobozuje od denních chyb a chrání před smrtelnými hříchy. Spojení s Kristem, k němuž svátost směřuje, se má projevat v celém životě křesťana, tak aby věřící s vírou stále uvažovali o přijatém daru, aby pod vedením Ducha svatého prožívali každodenní život v díkůčinění a aby přinášeli ovoce účinnější lásky. Aby snadněji vytrvali v díkůčinění, doporučuje se těm, kdo byli posíleni svatým přijímáním, aby po nějakou dobu setrvali v tiché modlitbě.

V případě nemoci využijeme bez ostychu tuto možnost a požádejme o tuto službu jakéhokoliv akolytu v naší farnosti! Jsou to: František Foltýnek, František Ingr, Jožka Vanda st., Petr Holásek, Jarek Kučera, Kamil Psočka a Vojtěch Foltýnek.

(podle knihy Svaté přijímání a úcta eucharistie mimo mši)

Milé sestry a bratři,

ráda bych se s Vámi podělila o mé dojmy z Konference na téma Zdravotník - křesťan v dnešní nemocnici. Musím říci, že to bylo opravdu velmi pěkné, dobře zorganizované a duchovně laděné setkání. Díky Bohu za to, že jsem tam měla možnost být! Konferenci, na které se sešlo na 250 lidí, jsme zahájili mší svatou. Už ta sama o sobě byla velkým darem. Pak následoval blok velmi hlubokých a dobrých svědectví. Mne oslovil MUDr. Vedra - chirurg, který mluvil o své víře v souvislosti se svou profesí. A jak přišel na to, že bez Boha to v životě skutečně nejde. Že trpící lidé potřebují pomoc. "Ale ne ledajakou pomoc, ale Boží pomoc." Víme, že se nepodaří člověka vždycky vyléčit a umírá. Pak má doktor často pocit vlastního selhání. Líbilo se mi, jak to pan doktor vyjádřil - že i to je DOBRĚ, že i to je Boží pomoc a že si člověk uvědomuje tu vlastní nedůležitost, či dokonce omezenost, protože "KDYŽ JE DŽBÁN PRÁZDNÝ, TAK SE MUŽE JEŠTĚ NAPLŇOVAT." Je potřeba především střežit a chránit své srdce, protože z něho vychází ŽIVOT. Dost mne zaujala i řeholní sestra Dominika, která mluvila o zdravé víře a frustraci. V podstatě navázala na předchozí téma - Syndrom vyhoření. Zamýšlela se nad REALITOU VŠEDNÍCH DNÍ. Kterou je potřeba PŘIJMOUT. A která nám může pomoci k plnějšímu

životu. Vzpomněla také příběh o Zacheovi. Umožnilo mi to se na tento příběh podívat z jiného úhlu. Jen si to představme: Zacheus, mimochodem také měl své starosti, tak jako my - ALE velmi touží uvidět Ježíše. Tak vyleze na moruši. A Ježíš, v momentě, kdy prochází kolem, zvedne hlavu a zavolá na Zachea: Zachee, pojd' dolů!

Milé sestry a bratři, toto je však výzva i pro nás! Protože Bůh KAŽDÉHO oslovuje jménem - a už tím vzniká vztah. Zacheovi i nám říká: Pojd' dolů, pojd' ke mně, pojd' do REALITY! Tím to zdaleka nekončí - "PROTOŽE JÁ MUSÍM ZŮSTAT V TVÉM DOMĚ." Myslím, že to je skutečně projev Jeho lásky. Záleží mu na nás! Každý den touží Pán zůstat v NAŠEM DOME (v našem vnitřním chrámu). On čeká na naše pozvání. V jakoukoliv dobu. Když vidím, jak neustále vzniká bezpráví, války, nenávisť, napadá mne - jak snadné (a možná i pohodlnější) je nechat se zviklat pokušitelem, otevřít srdce hněvu, neúctě, nelásce apod. Kolikrát náš Stvořitel a také Vykupitel stojí před našimi dveřmi marně...! Co uděláme my? Otevřeme mu a pozveme ho dovnitř?

To už však záleží na každém z nás...

Katka Ďuricová

SOU a Učiliště Don Bosco, Vřesovice

Po vzoru italského kněze Jana Bosca, který v 19. století vytvořil koncepci práce s problémovou mládeží, se podařilo ve Vřesovicích uvést do života nové učiliště. V něm dostávají šanci hoši, kteří se již na sklonku dětského věku, pohybovali nějakým způsobem na okraji společnosti. Tento sociálně vzdělávací projekt jim pomáhá zařadit se do společnosti zpět. Chlapcům, je nabízeno rodinné zázemí, ubytování, individuální přístup, naplnění volného času, kulturní a společenské aktivity. Na učilišti si mohou dokončit základní vzdělání, vyučit se a případně po škole i zůstat.

Otevřené obory: zedník, stavební výroba

Adresa: SOU A U Don Bosco

798 09 Vřesovice 107

Tel. 582 368 181

Nabídka studia na CMTF UP v Olomouci

Bakalářské studijní programy:

Teologie – obor Teologie a spiritualita zasvěceného života

Sociální politika a sociální práce – obor Charitativní a sociální práce a obor Sociální a humanitární práce

Magisterské studijní programy:

Teologie – obor Katolická teologie a obor Křesťanská výchova

Učitelství pro základní školy

Podrobné informace – studijní oddělení fakulty

paní Jana Zajacová, tel. 585637010

Sexualita – Boží dar

„Bůh tvoří člověka z maximální štědrosti, aby mu dal zažít tu blaženost, kterou prožívá jako Otec, Syn a Duch svatý!“

(KKC 355-358)

V neděli 28. 3. jsme se zúčastnili přednášky MUDr. Marie Fridrichové z Centra pro rodinu v Ostravě, která velmi přijatelným způsobem vysvětlila cenu manželské lásky a sexuality z pohledu katolické církve. Při své promluvě čerpala hlavně z encykliky Humanae vitae, z První knihy Mojžíšovy a z KKC. Zdůraznila lásku, jako základní a přirozené povolání každého člověka.

GG

Letní tábory naší farnosti

Tábor mladších dětí od 1. do 5. třídy se uskuteční

10. – 17. 7. 2004 v Sobotíně (okr. Šumperk)

Tábor starších dětí od 6. do 9. třídy se uskuteční

2. – 14. 8. 2004 v Hodoňovicích u Frýdku – Místku.

Přihlášky si můžete vyzvednout u dveří kostela.

Pozvání

- ◆ 1. května se uskuteční již poslední 15. jubilejní Velká moravská pouť do Hlubokých Mašůvek u Znojma. Hlavním celebrantem při mši svaté bude zástupce z olomouckého arcibiskupství. Přihlašujte se do 15. 4. u sestry Vl. Batůškové.
- ◆ 30. 4. – 2. 5. Vás na Velehrad zve Hnutí za lepší svět, které zde uskuteční „Fórum malých společenství“:
 - témata: vývoj malého společenství, fungující společenství a mezilidské vztahy, komunikace, modelové situace, výměna zkušeností
 - určeno pro: pastorační rady, spolča mládeže, schóly, společenství modlitební – seniorů – maminek – rodin, hnutí, komunity...
 - přednášející: Ing. Pavel Mlečka, P. Vojtěch Šíma, P. Josef Hurt, P. František Eliáš, MUDr. Zdislava Tělupilová

- přihlášky: <http://sweb.cz/hzls>, hzls@seznam.cz nebo osobně František Ingr – tel. 572 543 875.
- ◆ 23. 8. – 30. 8. se uskuteční zájezd (sportovně zaměřený) do Dolomit Místo konání – fara VELEHRAD St. Martin in Gsies, Itálie. Přihlašujte se do konce dubna u Kamila Psotky.

Farní kronika

Do společenství církve jsme křtem přijali:

Klára Tomíková, SM, Bratří Mrštíků 1575	14. 3. 2004
Anna Vránová, SM, Luční čtvrť 345	28. 3. 2004
Šimon Slavík, SM, Hradišťská 71	4. 4. 2004

V našem farním společenství jsme se rozloučili:

Karel Hrňa	* 20. 6. 1940	† 17. 2. 2004
Jarmila Frydrychovská	* 9. 3. 1966	† 27. 2. 2004
Bernardína Hlízová	* 4. 11. 1921	† 1. 3. 2004
Božena Ševčíková	* 17. 7. 1937	† 5. 3. 2004
František Šiška	* 19. 1. 1943	† 10. 3. 2004
Gertruda Vojtková	* 17. 2. 1915	† 25. 3. 2004
Josef Čevela	* 28. 1. 1930	† 26. 3. 2004